

- Politiet i 6 tilfælde
- Psykiatrisk skadestue i 25 tilfælde, og
- Andre (egen læge, Blå Kors, pårørende osv.) i 13 tilfælde.

I Hovedstadens Sygehusfællesskab er udrykningstjenesten organiseret med eget personale.

Målgruppen for udrykningstjenesten er patienter med egentlig sindssygdom, der på grund af forværring af tilstanden ikke selv kan transportere sig til de døgnåbne psykiatriske akutte modtagelser, der er på de 5 store hospitaler i H:S området. Derudover skal man kunne betjene patienter i svær krise, hvor der er fare for selvmord, ligesom politiet skal have direkte adgang til tjenesten, hvor psykisk syge i affekt har truende adfærd, således at der er direkte fare for andres og patientens liv.

Ved er opgørelse af de første 100 opkald pr. 31.10.1997 har udrykningstjenesten været kontakttet af:

- Politiet i 6 tilfælde.
- Den Sociale Døgnstjeneste i 19 tilfælde.
- Lægevagten i 32 tilfælde.
- Pårørende til patienter i 28 tilfælde.
- Andre (psykiatrisk skadestue, præst osv.) i 13 tilfælde.
- Kun i to tilfælde kontaktede patienten selv udrykningstjenesten. Af de 100 henvendelser, der har været pr. 31.10.1997, var
- 43 henvendelser til patienter med svære psykotiske tilstande.
- I 13 tilfælde var der tale om umiddelbar selvmordstruede patienter.
- I 19 tilfælde var der tale om svære affekt tilstande, hvor enten patientens eget liv eller andres liv var i fare.
- I 10 tilfælde var der tale om svær krise hos ellers ikke sindssyge patienter og
- i 15 tilfælde var der tale om misbrug som den primære problematik.

Ifølge Hovedstadens Sygehusfællesskab synes ordningen at have stabiliseret sig med nogen flere opkald end i de første 4 måneder. Det er endvidere Hovedstadens Sygehusfællesskab indtryk, at ordningen fungerer efter hensigten.

Spm. nr. S 818

Til indenrigsministeren (15/12 97) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Agter ministeren at tage initiativ til at ændre reglerne, så det ikke er kommunegrænser, men afstanden til en brand der bestemmer, hvilket brandvæsen der skal rykke ud?«

Begrundelse

I dag er det kommunegrænser, der bestemmer, hvilket brandvæsen der skal rykke ud i tilfælde af brand. Det giver åbentlyst groteske situationer, hvor nabobrandvæsenet der er tættest på branden, blot kan se på, mens ilden raser. Det finder spørgeren uhensigtsmæssigt. Det bør være sådan, at det altid er det brandvæsen, der er tættest på branden, der rykker ud – uanset på hvilken side af kommunegrænsen det holder til. Spørgeren opfordrer ministeren til at undersøge mulighederne for en ændring af reglerne.

Svar (19/12 97)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Beredskabsstyrelsen, og kan herefter oplyse følgende:

Kommunalbestyrelsen har efter beredskabsloven og den tilhørende dimensioneringsbekendtgørelse ansvaret for, at der inden for kommunens område kan ydes en forsvarlig indsats ved brand m.v., herunder at udrykningstiderne kan overholdes. Efter dimensioneringsbekendtgørelsen er der mulighed for, at to eller flere kommunalbestyrelser kan indgå aftale om et fælles udrykningsområde, således at den ene kommunes brandvæsen slukker ildebrande i den anden kommune. En sådan aftale skal godkendes af Beredskabsstyrelsen.

En godkendelse gives kun, såfremt de gældende udrykningstider kan overholdes, dvs. 10 minutter i områder med tættere bebyggelse og 15 minutter i områder med spredt bebyggelse.

Der er således allerede med de eksisterende regler givet kommunalbestyrelserne mulighed for at sikre en hensigtsmæssig lokal tilrettelæggelse af brandslukningen, og jeg finder herefter ikke anledning til at foretage videre i sagen.